

שיריים

מולינארי

(ר. ח.) ה"בולירו" הראוול, שנוגן בליל ב' בתזמורת הפילהארמונית, וודאי שאיגו שייך לביש פחת היצירות המוסיקאליות הגדולות, זוהי פר פרת משששעת, המתחילה בקצב מורחח-וודגונוני, מתפתחת לאט-לאט ומסתיימת בשיא רעשני. אבל מולינארי, המנצח הגדול בן השבעים, שמלאי המוג הליהט וההתלהבות המוסיקאלית שלו יש בו די והותר בשביל 50 מנגנים צעירים ומתונים, יצר ממש "יש מאין", לעיני המאזינים המשתאים, וה"בולירו" הקליל הפך ללד-געש של שגב, של הסתערות אל-על, הוא, הוא לבדו חילל את הפלא הזה, הוא בלהט-נשמתו המתנגנת והנסערת, החיך את הקרח מ-50 המנגנים הקרירים שכאילו גרדמו בקצב המבדנד והחודגונוני ונדכה היה כאילו עמדו גם לסיים מתוך אותה תנומה מורחית-בעל-הביתית, והנה התרומם התוער פתאום הוא הזקן המופלא, והתער על המנגנים בחימה שפוכה. קפץ, רקע, "הרביץ" במסהו על ימין ועל שמאל. אף צעק, ילל, נאנח, התחנן, רקד ורטס ב"כל עצמותיו". מה? — כאילו אמר — כך חנגנו אצלי את ה"בולירו"? כך אתם אומרים לסיים? לא יעלה ולא יבוא! כעפרא דארעא אעשה אתכם, את זיעת התמצית אסחוט מכם, גרפם שכמותכם! עוד... עוד! עוד אש... עוד טמפו... עוד חויו ורעם של צלילים! כך מנגנים אצל מולינארי. פרחים צעירים שכמותכם!

וה"פרחחים" נבהלו, וועזעו מעצמת הלבנה המוסיקאלית שניתמה עליהם מזקן רותח למרתח זה. וה"פרחחים" הוצתו באש סוערת שלו, ועם ידיו של מולינארי, שהתפרצו ופרשו ככנפים אל-על, עלו ונתעלו גם הם, וכבנים מתחטאים הציצו בעיני הזקן הזועם והמעויף, שהחווה את הקיזה המסורחת כלפי סערת התשואות של הקהל. כאילו הבטיחו לו: אין דבר, מאאסטרו! יכולים אנו לעשות את המלאכה. להבא נהיה ילדים טובים... עוד ניתן לך "פורטיסימו" אשר לא "פורטיסימו" אבותינו...

עשרת הדברות נוסח "משמר"

"משמר" מוסר את תוכן הצעתו של מ. פיטר שון בישיבת מועצת עיריית תל אביב לקראת ל-10 רחובות בעיר על שם עשרת הדיברות ומפרט בנוסח זה: אל תגנוב, אל תרצח, אל תחמוד... מילא, אם אנשי "משמר" כופרים בעשרת הדברות — הרי זהו, כנראה, ענין של התרבות המתקדמת, כביכול, אבל אפילו ראשי התרבות המתקדמת אינם גורסים, כמדומני, עם-הארצות כן.

בזכותו של רש"י לקונגרס

(קולמוס) סרת קרנאל מחיפה, אלמנת הסופר והקריין ההומוריסטי הנודע ישעיה קרנאל (עזמוות) ז"ל, סיפרה לי כי בקונגרס הששי זכה בעלה להשתתף אך ורק בחסד ידיעתו כתב רש"י וכך היה מעשה: באולם הקונגרס היה מספר מוגבל של מקומות ואי אפשר היה להיכנס. מר ק. שהיה בין המאחדים, חזר בפחיתופש, בדרך, פגש את נחום סוקר לוב והסירה לפניו את דאגתו. הלה שאלו אם הוא יודע לכתוב אותיות רש"י, משענה בחיוב לקחו אותו להכניסו לאולם, ואחר כך ניצל את "פומחיר" ה"ר" למטרות שונות. כך, וכנס, איפוא, לקונגרס הששי וזכה להיות במחצתו של ד"ר הרצל הודות למס (בנוסריקון: נחום סוקרוב) ול ידיעת כתב רש"י.

גשם-ברכות בשדה יעקב

(קולמוס) בטקס הכתרת רבי של שדה יעקב הרשמעו כ"ד נאומים שנמשכו שעות על גבי שעות ללא הפוגת-רווחה כלשהי. באותו מעמד שמעתי כמה הצרות הראויות להירשם, ואלו הן: — כ"ד נאומים כנגד ספרי התנ"ך, שהם עשרים וארבעה. — ותורה? — זאת השאירו להרב עצמו, שילמדם תורה. *

— כ"ד נאומים כנגד 18 שנות קיום הכפר שבהן היה שרוי בלי רב. — אם כן הרי ששה נאומים מיותרים. — נו, ששה נאומים, באו לרגל ההכתרה, שבהווה, ואין זה הרבה, שהרי להיפטר בלא כלום אי אפשר, ודווקא ששה למה? כנגד ששה סדרי משנה. — למה לא גזנו פרשת הנאומים הממושכת על ידי זימרה, שירה חלוצית וחזונה?

— כיון שהזו"ר של הטקס היה כולו חזוני (הח' ב' חזני) היה השאר כולו מגיני *

— שטפון גחל זה של נאומים למה? — הסתיו הולך וחולף, והגשמים השנה מעטים עד כה, ולכן הביאו לשדות הצמאים הרבה מים, כאמור: אין מים אלא תורה. *

אחד הנאומים איחל שהכפר יהא — כביאליסטוק (בגדלו) אשה נאונה ואמרה: הו רבש"ע, רק לא כביאליסטוק, הסך הגדול והגלוי...

כיצד לכנות זאת?

(ב. א.) במועצת עיריית פתח תקוה, סיפר מר מ. מיכלוב: לאחר שראיתי את התורבן במטוויות החדשות, שאלתי את עצמי, כיצד יש לכנות את האיש ששובר מכונות? האם זה טירוריסט? ענני ידידי: לא, איש השובר מכונות הוא אי הגלי-נאנטשיק או פוגרומטשיק, בכל אופן טירוריסט זהו משהו אחר.

מהו העונש בעד הרס

(ב. א.) ומר מ. איכלסב המשיך: איש השובר מכונות צריך לקצץ את ידיו ואת רגליו. — ומהו העונש שיסע חבר אחד — לאלה שאירגנו את כל הדבר? — לשבור ראש בראש — ענה הנואם — אולם בטוחני שיהי ביניהם גם הרבה ראשים אדומים...

על דאטפת

(ב. א.) בדיון על הסכסוך במטוויות החדשות בפתח תקוה, התריע חבר מועצת העירייה על שלטון האגרוף בחינו: — גלגל תזור הוא בעולם — אמר הנואם — פעם הרביצה ההסתדרות להפועל המזרחי, לצינוי הכללי, לתימני... — זפעס — שיסע מישהו — דויבצו האיכרים לכלל ציבור הפועלים...